

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/264/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318200572
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1318200572.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Bianky Gelačíkovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: U. T., nar. XX.XX.XXXX a U. T., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, odbor sociálnych vecí a rodiny, Krátka 1, Senec, deti rodičov: matka - R. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX O. XXX, toho času W. XX, XXX XX U., zastúpená Marton & Partners, s.r.o., AK so sídlom Lichnerova 6, 903 01 Senec a otec - H. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX O. XXX, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie matky proti rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava III, č.k. 38P/25/2018-19 zo dňa 06.03.2018, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvej inštancie uznesením č.k. 38P/25/2018-19 zo dňa 06.03.2018 zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala úpravy styku otca s maloletými deťmi U., nar. XX.X.XXXX a U., nar. XX.X.XXXX.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. d/, § 326 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, § 331 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „C.m.p.“), po oboznámení sa s návrhom matky a po zvážení všetkých skutočností dospel k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia za súčasnej situácie nie je dôvodný. Poukázal na právo styku rodiča s deťmi, ktoré je právom toho rodiča, ktorý nemá deti vo svojej osobnej starostlivosti a ktorý je aktívne legitimovaným na podanie takéhoto návrhu. Mal za to, že rodičovi nemožno upravovať styk s deťmi bez toho, aby sa tento rodič k návrhu aspoň vyjadril, resp. aby mal súd za preukázané, že tento rodič má o styk s deťmi vôbec záujem a ak áno, v akom rozsahu navrhuje, aby bol jeho styk s deťmi upravený. Uviedol, že za istých okolností sa aj rodič, ktorý vykonáva faktickú osobnú starostlivosť o maloleté deti, môže úspešne domáhať úpravy styku druhého rodiča s deťmi neodkladným opatrením. V danom prípade nevhliadol potrebu návrhu matky vyhovieť. Konštatoval, že rozhodnutím súdu bol upravený výkon rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva schválením rodičovskej dohody, na základe ktorej styk otca s deťmi zostane neurčený. Poukázal na to, že otec sa v rámci pohovoru vyjadril k realizácii styku s deťmi, pričom rovnako ako matka uviedol problémy v oblasti výkonu rodičovských práv, príčinu tohto stavu však videl v konaní a prístupe matky. Dospel k záveru, že rodičia zaujímajú diametrálne odlišné postoje v otázke realizácie styku otca s deťmi, kedy matka poukazuje na niektoré kroky otca, ktoré v nej vyvolávajú pocit neistoty vo vzťahu k starostlivosti o deti a otec poukazuje na kroky matky, ktoré majú z jeho pohľadu za následok nemožnosť riadne realizovať jeho kontakt s deťmi. Napriek tomu však deklaroval snahu dospieť s matkou detí k dohode a hoci má záujem na tom, aby bol jeho kontakt s deťmi častejší, návrh na úpravu svojho styku s deťmi doposiaľ neinicioval. Súd prvej inštancie za danej situácie návrh matky na nariadenie neodkladného

opatrenia za predčasne podaný, nakoľko rodičia doposiaľ nespĺnili svoje povinnosti, ktoré majú ako nositelia rodičovskej zodpovednosti a nevyčerpali možnosti zmierlivého riešenia veci. Apeloval na matku maloletých detí, aby sa pokúsila o jednotlivých otázkach výkonu rodičovských práv a povinností s otcom detí dohodnúť, prípadne i cestou orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a mládeže, ktorý môže rodičom poskytnúť súčinnosť, ako tretia osoba, ktorá je schopná zaujať k uvedenej otázke objektívne stanovisko a pri riešení uvedenej otázky navrhnúť modely úpravy styku otca s deťmi tak, aby tieto vyhovovali obom rodičom. Rodičov upozornil na potrebu uvedomiť si, že jediným relevantným záujmom v tomto prípade je záujem detí a rodičia by sa tomuto záujmu mali prispôbiť a byť schopní kompromisu.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie matka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Navrhla zmeniť napadnuté uznesenie a jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť. Poukázala na to, že rozhodnutím súdu nie je upravený styk otca s maloletými deťmi. Zdôraznila, že návrh podporila viacerými dôkazmi a snažila sa preukázať neúnosnosť situácie, kedy styk otca s maloletými deťmi nie je jasne upravený. Uviedla, že otec nerešpektuje dohody, vyvoláva stresové situácie, ktorými poškodzuje najmä záujmy maloletých detí. Nesúhlasila s prešetrením pomerov kolíznym opatrovníkom len na strane otca, ktorý poprel všetky jej tvrdenia s ubezpečením, že on je výbušný len voči matke, deti nebije, s čím sa pracovníci úradu uspokojili. Poukázala na predložený výpis sms správ zaznamenávajúci spontánnu reakciu otca na návštevu pracovníčky úradu. Uspokojenie sa s daným dôkazom považuje za nepostačujúce a neumožňujúce poskytnúť objektívny obraz o celej situácii. Namietala, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dôkazu k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď návrh na nariadenie neodkladného opatrenia označil za predčasný a odporučil jej riešiť problémy dohodou s otcom. Uviedla, že návrh podala až po zlyhaní všetkých možností zmierlivého riešenia problému. Naďalej sa snaží s otcom dohodnúť na spoľahlivom režime odovzdania a preberania detí, avšak otec často bezdôvodne jej snahy neguje, napadnuté rozhodnutie ho podporilo v jeho domnení o možnosti svojvoľne pokračovať v takomto konaní. Poukázala na to, že opakovane kontaktovala kolízneho opatrovníka, ktorého informovala o vzniknutých konfliktoch pri styku otca s deťmi a žiadala o pomoc. Takýto stav považuje za neúnosný, nakoľko staršia dcéra sa po každej návšteve u otca vracia v strese, má migrény a následne sa jej v škole zhoršuje prospech. Mladšia dcéra plače, podľa jej vyjadrenia, bojí sa otcovi povedať, že chce mamu, lebo otec na ne potom kričí. Situácia sa zhoršuje, čo má negatívny dopad najmä na maloleté. Uviedla, že otec sa snaží bez jej súhlasu dieťa prehlásiť zo škôlky, zastrešuje ju tým, že deti vezme do zahraničia a už ich nevidí. Mala za to, že nariadením neodkladného opatrenia o úprave styku otca s deťmi by nedochádzalo k stresovým situáciám, čo by vnieslo stabilitu do vzťahov medzi zúčastnenými a deti by neboli vystavené krízovým situáciám sprevádzajúcim každé preberanie a odovzdávanie detí otcovi. K odvolaniu pripojila sms komunikáciu otca, Úradný záznam vyhotovený ÚPSVaR v Pezinku zo dňa 19.04.2018

4. Otec a kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky nevyjadrili.

5. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej C.m.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej C.s.p.), a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

6. V konaní starostlivosti o maloleté dieťa je nariadenie neodkladného opatrenia namieste, ak si to vyžaduje verejný záujem § 361 C.m.p., ak je potrebné nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere § 367 C.m.p., a aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti § 367 ods.1, C.m.p.. Ustanovenie § 367 C.m.p., odráža úpravu v mimosporových konaniach, v ktorých sa ponecháva širší priestor pre ingerenciu štátu a realizáciu verejnej moci pri poskytovaní právnej ochrany, a to z úradnej povinnosti s cieľom ochrany práva účastníkov pri súčasnom presadzovaní verejného záujmu, ak si to vyžaduje neodkladná ochrana práv a právom chránených záujmov. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých, je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom, ešte pred ich porušením či ohrozením. Všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach maloletých, v ktorom sú súdy naďalej povinné prioritne chrániť záujmy maloletých a prioritne poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam. Pokiaľ ide o inštitút neodkladných opatrení treba uviesť, že neodkladné opatrenia sú neodkladnými predovšetkým v tom zmysle, že ich možno nariadiť aj pred začatím konania vo veci samej, sú prípustné aj počas konania, ako aj po jeho skončení podľa ust. § 324 ods.1 C.s.p..

7. Z charakteru neodkladného opatrenia taktiež vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Vo všetkých veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je prvoradý záujem maloletého dieťaťa. Podľa aktuálne platnej právnej úpravy neodkladné opatrenie môže nahradiť aj rozhodnutie vo veci samej.

8. Odvolací súd vyhodnotil odvolanie matky maloletých detí ako nedôvodné a zhodne so závermi súdu prvej inštancie konštatuje, že nie je daná potreba nariadenia neodkladného opatrenia úpravou styku otca s maloletými. Z rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 38P/275/2016-53 zo dňa 06.06.2017, právoplatného dňa 04.07.2017, je zrejmé, že súd rozviedol manželstvo rodičov a schválil rodičovskú dohodu, ktorej súčasťou je okrem iného dohoda o neurčení styku otca s maloletými deťmi. Odvolací súd neprihliadal na námietky matky o agresívnom a nevhodnom správaní otca ako na nepreukázané a neaktuálne. Lekárske správy a uznesenie OOPZ v U. o začatí trestného stíhania pre trestný čin ublíženia na zdraví sú datované dňom 02.02.2017, teda pred uzatvorením dohody rodičov v konaní o rozvod manželstva. Z sms správ doložených matkou vyplýva, že komunikácia medzi rodičmi nie je prijateľná, avšak len daný dôkaz nemôže byť podkladom pre vyhovie jej návrhu a úpravu styku otca s deťmi v minimálnom rozsahu. Odvolací súd dospel k záveru, že nie je v súlade so záujmom detí upravovať styk s otcom bez bližšieho zisťovania pomerov rodičov a vykonania náležitých dokazovaní vo veci samej. Návrh matky je založený na jej nepreukázaných tvrdeniach, nepodložený aktuálnymi relevantnými dôkazmi. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že aktívne legitimovaným na podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na úpravu styku otca s maloletými deťmi je otec. Zároveň pripúšťa, že v určitých odôvodnených prípadoch je možné nariadiť neodkladné opatrenie o úprave styku otca s maloletými deťmi aj na základe návrhu rodiča, ktorý vykonáva osobnú starostlivosť o maloleté deti, avšak v konaní o nariadenie takéhoto neodkladného opatrenia musia byť preukázané významné okolnosti svedčiacie o potrebe úpravy pomerov okamžitým zásahom súdu. Odvolací súd poučuje oboch rodičov o ich práve podať návrh na úpravu styku detí s otcom, v prípade, ak nedospejú k dohode o styku. Na základe podaného návrhu vo veci samej, súd vykoná náležité dokazovanie a bude možné dospieť k záveru o zmene rozhodnutia súdu o úprave styku a upraviť styk v najlepšom záujme maloletých detí. Odvolací súd vyhodnotil námietky matky, ktorými nesúhlasila s obsahom správy kolízneho opatrovníka zo dňa 14.02.2018, ako nedôvodné.

9. Odvolací súd apeluje na obidvoch rodičov, aby pri výkone svojich rodičovských práv a povinností mali na zreteli záujem ich maloletých detí, aby vzájomnou komunikáciou a súčinnosťou prispeli k riešeniu situácií týkajúcich sa detí a maloletým vytvorili pokojné a láskyplné prostredie bez negatívnych emócií. Rodičia sú povinní správať sa voči sebe korektné a slušne, najmä pri odovzdávaní a preberaní detí a dodržiavať dohodnuté termíny stretnutí.

10. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti je správne, odvolací súd ho potvrdil podľa § 387 ods. 1 Cs.p..

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 C.m.p..

12. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).